

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část

Jméno a příjmení studenta	Michal Zeman
Studijní program	B 8206/Výtvarná umění
Obor/ateliér	8206R102/Multimedia a design/ateliér Průmyslový design
Forma studia	prezenční Akad. rok 2013/14
Název práce	Aplikace dřevěných profilovaných lamel v produktovém designu
Oponent práce	akad. sochař Ondřej Podzimek

Diplomant řešil téma, které si z širěji pojatého zadání sám vybral. Soustředil se na aplikaci dřevěné lamely výhradně v designu židle.

Pokud jde o teoretickou část práce, obsahuje krátký přehled typologické historie nábytkové tvorby. Na tuto část navazuje subjektivní výběr několika osobností z oblasti tvorby sedacího nábytku.

V praktické části nacházím kupodivu totéž – osobnosti a jejich díla, tentokrát pod nadpisem „Analýza trhu“ (str. 26 až 29). To je ovšem text, který jednoznačně patří ještě do teoretické části; původně jsem myslel, že dělicí stránka s nadpisem „Praktická část“ se sem dostala omylem přehozením stran při vazbě práce. Ale nelogické rozčlenění přehledu nábytkové tvorby mezi teoretickou a praktickou část je takto uvedeno i v obsahu. Následující část strany 30 až 33 patří částečně opět do teoretické části práce. Název této části je „Použité materiály a technologie“, avšak jde o kombinaci obecného přehledu (který měl být uveden v části teoretické) a komentáře autora ke konkrétním jím zvoleným technologiím a materiálům (což již správně patří do části praktické). Setkal jsem se s takovým zcela chaotickým rozčleněním písemné práce u letošních diplomantů vícekrát, proto na to upozorňuji podrobněji.

Nyní přejdu k praktické části práce, která obsahuje vlastní postup tvorby, popis prvotních experimentů autora s materiálem a počítačovou vizualizaci výsledného návrhu.

Prvotní idea vycházela z plátňové vazby, ve které se ohebné lineární prvky střídavě splétají ve dvou směrech (typicky útek a osnova u tkanin). Bylo zajímavé sledovat, jak autor tuto prvotní ideu opustil, když zvolil pevné dřevěné lamely. Aby dodržel původní ideu „proplétání“, pracuje s lamelami pevně předem natvarovanými. Dosahuje obdobného vizuálního účinku, avšak v pevné ploše, která již z principu vzdoruje tvarování a volnému ohýbání. Tímto předběžným vytvarováním dýchových pásů „natvrdo“ opustil autor nadobro původní inspirační zdroj a dosáhl zcela jiného účinku: máme zde již pevnou plochu, která se nepoddává tlaku ani ohybu a působí téměř jako pevná deska, pouze s nepatrnou možností propružení.

V této části práce citelně chybějí kresebné návrhy, které by dokumentovaly hledání a nacházení jednotlivých tvarových principů a řešení. Mezi teoretickou částí a výslednou vizualizací tedy zeje mezera, která není ničím zaplněna.

Jako logické a nosné řešení se jeví rozhodnutí tvarovat hliníkové části obdobným způsobem a svázat nepsné a nesené části dohromady pomocí shodného principu „útek-osnova“. Zde autor upadl do pastí tvarového stereotypu: tím že pro nosný prvek z hliníku zvolil shodný průřez jako pro dřevěnou lamelu, která je ovšem prvkem pasivním (neseným). Tím byl vytvořen technicky neřešitelný problém z hlediska pevnosti a životnosti. Hliníková pásovina, namáhaná v nejméně vhodném směru tenkého průřezu není vhodným materiálem. Zde by se musela použít ocel, vytvarovaná a tepelně upravená kalením a popouštěním.

Autor si byl vědom pevnostních problémů, proto navrhl přivařené výztuhy v namáhaných částech rámu. Tyto výztuhy, spolu s technicistně řešenými nýty k upevnění konců lamel, vytvářejí svěbytný celkový dojem židle ve stylu hi-tech.

Z hlediska tvarového je výsledný návrh určitě zajímavý a nový, což znamená mnoho: na obrovském trhu židlí je obtížné vymyslet něco, co zde dosud nebylo.

Celkově se výsledek dá zařadit mezi řešení novátorská a po technické úpravě tvaru (či záměně kovového materiálu za pevnější) by šlo o realizovatelný výrobek v serii.

Závěrečná má poznámka se týká neochoty autora prezentovat svůj tvůrčí postup. I ve vědeckých disciplínách je vždy povinnou součástí závěrečné práce popis provedených experimentů, soupis výsledků a teprve na této bázi je vědec schopen formulovat svá tvrzení a učinit závěr. U závěrečné práce v oboru design (a zejména u práce na bakalářském stupni) bych očekával stejnou míru schopnosti doložit postup a cestu jak dílo vznikalo a která řešení autor postupně nalézal, prozkoumával a upravoval. V této práci však jsme konfrontování přímo se závěrečným návrhem na straně 40. Doložení tvůrčího postupu zcela chybí – ke škodě autora, protože výsledek samotný určitě nevyznívá průměrně.

Bohužel, nekoncepčnost v členění písemné práce a zejména absence jakékoliv kresebné dokumentace k doložení tvůrčího procesu diplomanta mne vede k navržení průměrné klasifikace.

Návrh klasifikace C dobře

Zlín 29. 5. 2014

Ondřej Podzimek

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------